

Intercamp 2018
Belgie, Sint - Truiden
18.-21. 5. 2018
Info www.intercamp.info
Dotazy na intercamp@skaut.cz

Už je to nějaký ten pátek, co jsem se vrátila z Intercampu 2017. Že jste o tom nikdy neslyšeli? Je to mezinárodní setkání skautů, které se opakuje každý rok a pokaždé v jiné zemi – loni u nás, letos v německém městě Warendorf a příští rok v Belgii.

Já byla poprvé na Intercampu v roce 2015, když se konal v Polsku, a z našeho střediska jsme jeli i s vedoucí čtyři plus dva jako IST (International Service Team - skupina lidí zajišťující chod akce). Letos nás jelo sedm a jedna vedoucí. Brali jsme s sebou totiž i čtyři mladší skautky a troufám si říct, že si to fakt užily.

Víte, co je největší sranda na Intercampu? Pro účastníky není zajištěné jídlo. Co to znamená? Musíte se stravovat sami – jestli si budete vařit, nebo budete žít z konzerv, už je na vás. Takže náš pobyt byl zpestřen ještě o vaření a nákup čerstvých potravin ve stylu zelenina a jogurty z Lidlu.

Oficiální intercampový program začínal v sobotu ráno. Průvodem jsme došli až na opačnou stranu areálu, kde jsme se postupně všichni srotili na louce v jedné obří skupině čítající **tři a půl tisíce skautů!** Před námi stály stožáry s vlajkami čekajícími na vytažení a pidi kamionek s korbou vzadu, kde byl

mikrofon a odkud nás vítali organizátoři, zástupci ze všech zemí na Intercampu a spousta dalších důležitých lidí. Ještě před průvodem jsme do naší patroly dostali lístečky se dvěma písmeny jedné barvy. Měli jsme si najít skupinu, se kterou dáme podle lístečků dohromady slovo INTERCAMP. S touhle skupinou jsme potom strávili celý den plněním úkolů. Úkoly byly super – nejdřív různé aktivity v areálu a pak hledání různých míst ve městě.

Večer byl souboj mezi týmy, co vyhrály celodenní hru. Ty byly čtyři se stejným počtem bodů, a tak soupeřily o konečné umístění. Připraveny byly různé mini hry a podle výsledků se rozhodlo.

Ester Arnautová
účastnice, 16 let
12. dívčí oddíl,
středisko Platan
Praha

foto: Rudi Eiermann

foto: Jana Čížková Šiška

Řešení detektivky: Petr je ten, který přilévá vodu do sádky. Správné je to naopak. Řešení detektivky z minulého čísla: Zlato má hustotu 19,3 g/cm³, při objemu nemine 1 dm³ by zláta soška vážila přes 20 kg, a taková se žádnou rukou vyhřezovat nad hlavu moc nedá. Bud' nebyli sošiči fímatři nebo Petrovo vyprávění.

INTERCAMP

„Co budeme dělat zítra?“ zeptala se naší vedoucí Ivanky jedna z holek.
„Jdeme na hike.“
„A co je to?“
„Výlet po okolí.“
„A jak je to dlouhý?“
„15 kiláků“
„Nee!“ To už byl pěkný čtyřhlas.

foto: Jana Čížková Šiška

foto: Jana Čížková Šiška

foto: Rudi Eiermann

Přiznám se, že ani mně se nechtělo, ale nakonec jsem za něj byla ráda. Potkala jsem několik starých známých a taky několik nových a prostě to bylo fajn. Cestou jsme se zastavili u několik stanovišť s úkoly, nikdy nic těžkého, takové zpestření výletu. Po návratu jsme měli dost času na přípravu večere a našeho stánku na „food festival“, kde jsme podávali párky v rohlíku.

Food festival je nejlepší část Intercampu, tolik dobrého jídla v jedné ulici! Mňam! Pokud nejste velký milovník všech možných světových kuchyní, určitě objevíte a ochutnáte něco, co jste ještě nikdy nejedli. Já takhle ochutnala kysel, polský želatinový pudink, a pak mě Ivanka přesvědčila, ať zkusím palačinku se slaninou a javorovým sirupem. Pro ty, co to neznají, to asi zní dost nechutně, ale je to fakt dobrý, zkuste to. Večer na pódiu hrála nějaká německá kapela, prostě klasická skautská party. No, kde jinde uvidíte obrovskou skupinu lidí z jedné organizace skákající do rytmu největších odrhovaček? V pondělí už nás čekal jen ukončovací ceremoniál a pak zabalit a vyrazit domů.

Intercamp sice skončil, ale vzpomínky pořád máme a skautky za námi chodí, že chtějí jet i příští rok - do Belgie.